

BÁCS-KISKUN VÁRMEGYEI KORMÁNYHIVATAL

Iktatószám: BK/TH/03498-2/2026.

Ügyintéző: Dr. Pismán-Király Judit

Dr. Rennerné Dr. Radvánszki Anikó
Jegyző részére

Jánoshalma

NJT TFÍK

Tárgy: szakmai segítségnyújtás a közösségi együttélés alapvető szabályairól szóló önkormányzati rendelet tartami felülvizsgálatához

Tisztelt Jegyző Asszony!

A Társaság a Szabadságjogokért (a továbbiakban: TASZ) jogvédő szervezet az elmúlt évben Bács-Kiskun vármegye egyes települései közösségi együttélési rendeletei egyes rendelkezéseinek törvényességi vizsgálatát kérte. A TASZ beadványát a kormányhivatal törvényességi felügyeleti vizsgálat iránti bejelentésnek tekintette és a 2025., valamint a 2026. évi intézményi munkatervében rögzítette.

A helyi önkormányzatok törvényességi felügyeletének részletes szabályairól szóló 119/2012. (VI. 26.) Korm. rendelet 1. § (1) bekezdése alapján, a fenti ütemezés szerint, a bejelentésre indított vizsgálat **Jánoshalma Község Önkormányzata Képviselő-testületének** (a továbbiakban: Képviselő-testület) **a közösségi együttélés alapvető szabályairól szóló 13/2022. (X. 28.) önkormányzati rendeletének** (a továbbiakban: Ör.) **5. § (1) bekezdésének a) pontját érintette, azonban a Nemzeti Jogszabálytár Önkormányzati Rendeletek felületén közzétett normaszöveg ismeretében az Ör. teljes tartalmának vizsgálata vált indokolttá.**

A vizsgálat megállapítása alapján a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (a továbbiakban: Mötv.) 133. § (3) bekezdésében biztosított felügyeleti jogkörömben eljárva

s z a k m a i s e g í t s é g n y ú j t á s s a l

élek az Ör.-rel kapcsolatban a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 22. § (1)-(2) bekezdése szerinti tartalmi felülvizsgálat jegyző általi elvégzéséhez, és a felülvizsgálat eredményeként előterjesztés előkészítéséhez.

A jegyzői intézkedés a jogrendszer egységébe illeszkedő helyi szabályozás érdekében különösen az alábbiak miatt indokolt.

1. Jogszabályszerkesztés

Preambulum

A Jat. 37. § (1) bekezdése szerint „e törvénynek a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) módosításáról szóló 2024. évi XVI. törvénnyel (a továbbiakban: Módtv.) megállapított 6. alcímét azon jogszabálytervezetek esetében kell alkalmazni, amelyek előkészítését 2025. január 1. napján vagy azt követően kezdték meg.”

Ennek alapján az Ör. felülvizsgálata során az új önkormányzati rendeletnek már preambulumot kell tartalmaznia, a Jat. hivatkozott rendelkezéseinek, valamint a **jogszabályszerkesztésről szóló 61/2009. (XII. 14.) IRM rendelet** (továbbiakban: JsZR.) vonatkozó jogszabály-szerkesztési szabályanyagának alapul vételével.

Az Ör. preambulumának megszövegezésekor a felhatalmazó rendelkezésként az Mótv. 143. § (4) bekezdés d) pontjának, az önkormányzat feladatköreként az Alaptörvény 32. cikk (1) bekezdés a) pontjának, továbbá az Mótv. 8. § (2) bekezdésének a rendelkezését kell feltüntetni.

A Jat. 18. § (1) bekezdése értelmében a jogszabály tervezete preambulumot tartalmaz, amelyben **a szabályozás célját minden esetben meg kell határozni**. A jogszabály tervezetének preambulumában a jogszabály előkészítője szükség szerint rögzítheti a szabályozással összefüggő azon **elvi, elméleti tételeket**, amelyeket a jogszabály tervezetének szerkezeti egységeiben a normatív tartalom hiánya miatt nem lehet rendezni. Tekintettel arra, hogy az Ör. 1. §-a tartalmazza a rendelet célját, azt a jövőben az első preambulumbekkezdésben kell meghatározni. A preambulumbekkezdések megjelölésénél figyelemmel kell lenni a JsZR. 37. § (4) bekezdésére.

A rendelet célját meghatározó rendelkezések közül az Ör. 1. § (2) bekezdése Jánoshalma város közigazgatási területére vonatkozó „kötelező érvényű magatartási szabályok” szófordulatot tartalmazza. A megfogalmazással összefüggésben szükséges megjegyezni, hogy a jogszabályok, mint a társadalmi viszonyok szabályozására kiadott általános magatartási szabályok alapvető sajátossága, hogy mindenre közvetlenül kötelező erővel bírnak. A rendeletben megállapított magatartási szabályok kötelező érvényét tehát szükségtelen hangsúlyozni.

Az új, közösségi együttélést szabályozó önkormányzati rendelet-tervezet elkészítésekor fentiek figyelembevételére indokolt.

Az Ör. 6. § (3) bekezdése, 7. § (1), (3), (4) és (7) bekezdése, 8. § (1)-(5) bekezdése, 9. § (1) bekezdése és 10. §-a tiltó szabályokat tartalmaz.

A Jat. 2. § (5) bekezdés b) pontja alapján az önkormányzati rendeletbe normatív tartalommal bíró rendelkezések kerülhetnek. A jogszabály tervezetének a megszövegezésére vonatkozó általános követelmények körében a JsZR. 3. § (2) bekezdése kimondja, hogy „a jogszabály tervezetében **a normatív tartalmat jelen idejű kijelentő mondattal, egyes szám harmadik személyű megfogalmazás alkalmazásával kell kifejezni.**”

Fentiek alapján az Ör. idézett rendelkezéseit indokolt felülvizsgálni.

A rendelet hatálya

Az Ör. 2. § b) pontja az ingatlan tulajdonosára, a szórakoztató-, vendéglátó- és árusító helyek, üzletek üzemeltetőjére a Jszt. 5. § (1) bekezdése szerinti rövid megjelölést („használó”) vezet be.

Ugyanazon tényállás esetén eltérő szabályok alkalmazását rendeli magasabb szintű jogszabály az ingatlantulajdonosra és az üzlet üzemeltetőjére. A tulajdonjogra, annak tartalmára és védelmére a **Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény** (a továbbiakban: Ptk.) az irányadó, míg a szórakozó, a vendéglátó és az elárusítóhelyek, üzletek üzemeltetőjére a Ptk. általános szabályain túl a **kereskedelemtörvényről szóló 2005. évi CLXIV. törvény** (a továbbiakban: Kertv.) rendelkezései vonatkoznak.

Az Ör. továbbá magasabb szintű jogszabályba ütköző rendelkezést állapít meg a „használóra” a közterület tisztántartásának szabályozásakor az 5. § (1) és (2) bekezdésében. **A helyi közutak kezelésének szakmai szabályairól szóló 5/2004. (I. 28.) GKM rendelet** (továbbiakban: GKM rendelet) mellékletének 3.2.2. pont b) pontja értelmében az ingatlan tulajdonosának kell gondoskodnia – többek között – az ingatlan előtti járdaszakasz tisztántartásáról, míg ugyanezen pont c) pontja alapján ezen kötelezettség a szórakozó, a vendéglátó és az elárusítóhelyek, üzletek üzemeltetőjét csak a nyitva tartás ideje alatt terheli.

Ennek alapján az Ör. 2. § b) pontja szerint bevezetett használó fogalma az Ör. több rendelkezése [pl. 3. § (2) és (5) bekezdés, 5. § (1)-(3) bekezdés, 6. § (1) bekezdés] kapcsán sem értelmezhető.

A jelenlegi szabályozás a **Jat. 2. § (1) bekezdésében foglalt követelménynek sem felel meg**, miszerint a jogszabálynak a címzettek számára egyértelműen értelmezhető szabályozási tartalommal kell rendelkeznie.

Az Ör. 2. § e) pontjának utolsó fordulata értelmében a rendelet hatálya kiterjed „minden beépített és beépítetlen telek zöldfelületére és növényzetére”.

Az Möt. 8. § (1)-(2) bekezdése értelmében „A helyi közösség tagjai a helyi önkormányzás alanyaként kötelesek:

a) öngondoskodással enyhíteni a közösségre háruló terheket, képességeik és lehetőségeik szerint hozzájárulni a közösségi feladatok ellátásához;

b) betartani és betartatni a közösségi együttélés alapvető szabályait.

(2) A helyi önkormányzat képviselő-testülete rendeletében meghatározhatja az (1) bekezdésben foglalt kötelezettségek tartalmát, elmulasztásuk jogkövetkezményeit.”.

Az Möt. 143. § (4) bekezdés d) pontja szerint „Felhatalmazást kap a helyi önkormányzat képviselő-testülete, hogy rendeletben határozza meg az öngondoskodás és a közösségi feladatok ellátásához való hozzájárulás, továbbá a közösségi együttélés alapvető szabályait, valamint ezek elmulasztásának jogkövetkezményeit.”.

A tulajdonjog olyan alapjog, amelynek korlátozása az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése alapján csak törvényben lehetséges, önkormányzati rendeletben nem. Az Möt. közösségi együttélési rendeletek megalkotására felhatalmazást adó rendelkezéseinek célja pedig az, hogy az önkormányzatok olyan szabályokat alkothassanak, amelyek a helyi közösség zavarmentes együttélését biztosítják olyan területeken, amelyek közösség számára nyitva állnak – közterületek -, a **felhatalmazás viszont nem terjed ki a magánterületekre.**

Általános eljárási szabályok

Az Ör. 3. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy „A közösségi együttélés alapvető szabályait sértő magatartás elkövetése miatt lefolytatott eljárás során az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény, valamint a közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló 2017. évi CXXV. törvény rendelkezéseit kell alkalmazni az e rendeletben meghatározott eltérésekkel”.

A rendelkezést normatív tartalom hiányában indokolt hatályon kívül helyezni, a közösségi együttélés alapvető szabályait sértő magatartások elkövetése miatti szankciókat pedig az alábbiak figyelembe vételével szükséges megállapítani.

Az önkormányzat képviselő-testületének jogalkotói jogköre az Alaptörvény 32. cikk (2) bekezdése alapján a törvény által nem szabályozott helyi társadalmi viszonyok rendezésére irányuló, illetve törvényben kapott felhatalmazás alapján történő önkormányzati rendelet alkotására terjed ki.

A közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló 2017. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Szankció tv.) rendelkezései alapján **az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény** (a továbbiakban: Ákr.) hatálya alá tartozó közigazgatási szabályszegések esetén alapvetően a Szankció tv. 2. § (3) bekezdésében meghatározott közigazgatási szankciók alkalmazására van lehetőség, melynek értelmében közigazgatási szabályszegés esetén alkalmazható közigazgatási szankciók a figyelmeztetés, a közigazgatási bírság, a tevékenység végzésétől történő eltiltás és az elkobzás.

Az Ör. jelenlegi szabályozása nem felel meg a rendeletalkotási felhatalmazásnak, mivel az Ör. 3. § (1) bekezdése nem tekinthető a közösségi együttélés szabályai elmulasztása jogkövetkezményei megállapításának.

Az Ör. 3. § (4) bekezdése úgy fogalmaz, hogy „a közösségi együttélés szabályait megsértő magatartás miatti közigazgatási hatósági eljárás hivatalból indított eljárás”, amely az Ákr. 3. §-ában megfogalmazott hivatalbóliság elvével azonos tartalommal bír, ezért a párhuzamos szabályozás elkerülése érdekében szükséges az Ör. rendelkezésének hatályon kívül helyezése.

Ugyanakkor a közösségi együttélés szabályáival ellentétes magatartásra irányuló bejelentés esetén **a panaszokról, a közérdekű bejelentésekről, valamint a visszaélések bejelentésével összefüggő szabályokról szóló 2023. évi XXV. törvény** (a továbbiakban: Panasztv.) rendelkezéseit is figyelembe kell venni.

A Panasztv. 3. §-a rendelkezik arról, hogy a panaszt és a közérdekű bejelentést – a törvényi feltételeknek megfelelően és határidőn belül – az eljárásra jogosult önkormányzati szerv köteles kivizsgálni. A rendelkezés (4) bekezdésének értelmében „Ha az eljárásra jogosult szerv a panasz vagy a közérdekű bejelentés vizsgálata keretében észleli, hogy a panasz vagy a közérdekű bejelentés elintézése más eljárás hatálya alá tartozik,

a) erre vonatkozó feladat- és hatásköre esetén a más eljárás megindításáról,

b) erre vonatkozó feladat- és hatásköre hiányában a más eljárás megindítására, illetve lefolytatására jogosult szervhez való áttételről

haladéktalanul gondoskodik, és ezzel egyidejűleg erről a panaszt vagy a közérdekű bejelentőt értesíti.”.

Az Ör. 3. § (5) bekezdése szerint „amennyiben a használó az e rendeletben meghatározott feladatait nem teljesíti, a szükséges munkálatokat a használó terhére, költségére és felelősségére az önkormányzat elvégeztetheti, ez azonban nem mentesíti a használót a közigazgatási bírság megfizetése alól”.

A „munkálatok” önkormányzat általi elvégeztetése nem minősül a Szankció tv. szerinti közigazgatási szankciónak, ezáltal nincs összhang az Ör. és a Szankció tv. szerinti szabályok között. A Szankció tv. 9. § (2) bekezdésének nyitó szövegrésze szerint „közigazgatási bírságot szab ki a közigazgatási hatósági eljárás során a hatóság, ha törvény vagy törvény felhatalmazása alapján önkormányzati rendelet bírság kiszabását teszi lehetővé”. **Közigazgatási bírság kiszabásának lehetőségéről azonban az Ör. egyáltalán nem rendelkezik.**

A Szankció tv. 1. § (2) bekezdése és 2. § (4) bekezdése értelmében a Szankció tv. előírásaitól – a törvényben előírt eseteken túl – eltérni nem lehet. A Szankció tv. 10. § (1) bekezdése határozza meg, hogy közigazgatási bírság kiszabása esetén a hatóság – törvényben, kormányrendeletben vagy önkormányzati rendeletben meghatározott további szempontok mellett – az eset összes lényeges körülményét mérlegelve dönt a bírság összegéről. A 10. § (1a) bekezdés alapján kizárható a közigazgatási bírság összegére vonatkozóan a mérlegelés lehetősége, illetve a 11. § (6) bekezdése értelmében az önkormányzati rendelet helyszíni bírság kiszabását is előírhatja.

A közigazgatási bírság körében a helyi jogalkotó fenti rendelkezéseken túl nem alkothat a törvénytől eltérő szabályozást, illetve a Szankció tv. nem tartalmaz felhatalmazó rendelkezést a közigazgatási bírság kapcsán önkormányzati jogalkotásra, ezért az önkormányzati szervek, melyek közigazgatási hatóságként járnak el, a Szankció tv.-ben előírt szabályokat kötelesek alkalmazni.

Az Mötv. 142/C. § (1) bekezdése értelmében **a kötelezettségek elmulasztása esetén közigazgatási szankció állapítható meg**, a 143. § (4) bekezdés d) pontja szerint pedig **a szankciókról rendeletben kell dönten**i. Az Mötv. felhatalmazása alapján az önkormányzatok rendeletükben a törvényi szankciókat nevesíthetik, de attól eltérő szabályozást nem alkothatnak.

A közigazgatási bírság kiszabása esetén a hatóság – a 10. § (1a) bekezdés kivételével – a jogszabályban rögzített szempontok és az eset összes lényeges körülményének a mérlegelésével, valamint a Szankció tv.-ben meghatározott „bírságkeret” alapul vételével dönt a bírság összegéről.

A Szankció tv. 10. § (3) bekezdése értelmében „Az önkormányzati rendelet alapján megállapítható közigazgatási bírság felső határa természetes személyek esetén kétszázezer forint, jogi személyek és jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek esetén kétmillió forint lehet.” A Szankció tv. 11. § (6) bekezdése alapján „Önkormányzati rendelet alapján kiszabható helyszíni bírság felső határa természetes személyek esetén ötvenezer forint, jogi személyek és jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek esetén ötszázezer forint lehet.” A Szankció tv. 12. § pedig arról rendelkezik, hogy „A kiszabott közigazgatási bírság összege nem lehet alacsonyabb, mint az adók módjára történő végrehajtás szabályai szerinti legkisebb behajtható összeg.”

Az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény 106. § (1) bekezdése szerint: „Az adók módjára behajtható köztartozásnak minősülő fizetési kötelezettséget megállapító, nyilvántartó szerv, illetve a tartozás jogosultja a fizetési határidő lejártát, illetve ha a behajtást kérőt jogszabály valamely eljárási cselekmény foganatosítására kötelezi, ennek eredménytelen megtételét követő 30 nap elteltével megkeresi a hatáskörrel rendelkező illetékes önkormányzati adóhatóságot, vagy az állami adó- és vámhatóság által kialakított elektronikus úton a hatáskörrel rendelkező illetékes

állami adó- és vámhatóságot a behajtás végett, ha a tartozás összege eléri vagy meghaladja a 10 ezer forintot. Törvény ennél alacsonyabb összegű értékhatárt is megállapíthat, de az nem lehet alacsonyabb 5 ezer forintnál.”.

A megfelelő szabályozás érdekében a rendelet-tervezet rendeletalkotási felhatalmazásra tekintettel történő megszövegezése szükséges, a Szankció tv. szabályozásával összhangban. Javasoljuk továbbá egyértelműen meghatározni az adott tényállásokra vonatkozó egyes szankciókat – esetlegesen a bírság kiszabására meghatározott és fentiekben ismertetett szabályok figyelembe vételével.

Az Ör. 3. § (3) bekezdése értelmében „a közösségi együttélés szabályait megsértő magatartásokkal kapcsolatos közigazgatási hatósági eljárás lefolytatása a jegyző hatáskörébe tartozik”.

Az Mötv. 53. § (1) bekezdés b) pontja értelmében „A képviselő-testület a működésének részletes szabályait a **szervezeti és működési szabályzatról szóló rendeletében** határozza meg. A képviselő-testület a szervezeti és működési szabályzatról szóló rendeletben rendelkezik a **képviselő-testület átruházott hatásköreinek felsorolásáról**.”

Jánoshalma Városi Önkormányzat Képviselő-testületének a Képviselő-testület és Szervei Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló 16/2025. (VI. 27.) önkormányzati rendelete (a továbbiakban: SZMSZ) azonban sem a normaszövegben, sem a mellékleteiben nem tartalmaz a jegyzőre átruházott hatásköröket.

Amennyiben a közösségi együttélés alapvető szabályainak megsértése miatti eljárásokban a jegyző kíván eljárni, akkor az SZMSZ-t szükséges kiegészíteni a jegyzőre átruházott hatáskörök megjelölésével.

Értelmező rendelkezések

A Jat. 3. §-ában meghatározott párhuzamos szabályozás elkerülése érdekében az Ör. alábbi fogalom-meghatározásait szükséges módosítani vagy hatályon kívül helyezni.

- Ör. 4. § 3. pont: „*járművet használatba vevő*”

A helyi jogalkotó a **közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény** (a továbbiakban: Kkt.) 21/A. § (2) bekezdését illesztette bele a „járművet használatba vevő” fogalmába. Tekintettel arra, hogy a Kkt. rendelkezéséből a fogalom levezethető, így annak fogalommeghatározása szükségtelen és a Jat. 3. §-ában foglalt követelményt is sérti.

- Ör. 4. § 4. pont: „*közszolgáltatási műtárgy*”

Az Ör. a közszolgáltatási műtárgy gyűjtőfogalom alatt rendezi a vízelzáró csapot, a gázórát, a tűzcsapot, a lámpaoszlopot, a hirdetőtáblát és a hirdetőoszlopot.

A földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény a gázóra fogalmat nem ismeri, az értelmező rendelkezések között a „fogyasztásmérő” elnevezést használja. Szintúgy a lámpaoszlop elnevezés sem szerepel magasabb szintű jogszabályban, a Kkt. a „közvilágítási oszlop” megfogalmazást alkalmazza. A hirdetőoszlop fogalmát a magyar építészetéről szóló 2023. évi C. törvény 16. § 62. pontja tartalmazza.

A közszolgáltatási műtárgy fogalmának meghatározásához a fenti jogszabályok vonatkozó rendelkezéseinek figyelembe vétele szükséges, ugyanakkor mérlegelendő, hogy indokolt-e a gyűjtőfogalom bevezetése annak ismeretében, hogy azt az Ör. csak egy helyen, a 6. § (3) bekezdés d) pontjában említi. (A közszolgáltatási műtárggyal kapcsolatos Ör. szabályozás aggályai lentebb kerülnek kifejtésre.)

- Ör. 4. § 5. pont: „közterület”

A közterület fogalmát a közterület-felügyeletről szóló 1999. évi LXIII. törvény (a továbbiakban: Kftv.) 27. § a) pontja és a magyar építészetéről szóló 2023. évi C. törvény 16. § 73. pontja meghatározza, így – a párhuzamos szabályozást elkerülése érdekében – indokolt az Ör. fogalom meghatározásának hatályon kívül helyezése.

- Ör. 4. § 6. pont: „zöldterület”, Ör. 4. § 8. pont: „zöldfelület”

A települési zöldfelület fogalmát a települési zöldinfrastruktúráról, a zöldfelületi tanúsítványról és a zöld védjegyről szóló 282/2024. (IX. 30.) Korm. rendelet 2. § 6. pontja definiálja. A zöldterületekre vonatkozó kódjegyzéket az önkormányzatok tulajdonában lévő ingatlanvagyon nyilvántartási és adatszolgáltatási rendjéről szóló 147/1992. (XI. 6.) Korm. rendelet tartalmazza.

Ingotlan, közterület tisztántartása

Az Ör. az ingatlan tisztántartásával és karbantartásával kapcsolatos feladatok között az alábbiakat említi:

- az ingatlan folyamatos gyommentesítése, az ingatlanon növényesítő és fás szárú növények ápolása, fű folyamatos kaszálása,
- az ingatlan rovar- és rágcsáló mentesítése,
- ingatlan rendeltetésének megfelelő karbantartása és használata, a közösségi együttélési szabályok tiszteletben tartása mellett.

A hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Hulladéktv.) 88. § (4) bekezdés c) pontja értelmében „Felhatalmazást kap a települési önkormányzat képviselő-testülete, hogy rendeletben állapítsa meg a közterület tisztán tartására vonatkozó részletes szabályokat.”.

Az Ör. 5. § (1) bekezdés a), b) és d) pontja alapján nemcsak a közterületre, hanem más, magántulajdonú ingatlanokra is kiterjed a tisztántartási kötelezettség, így az Ör. túlterjeszkedik a felhatalmazó rendelkezésén.

A tulajdonjog olyan alapjog, amelynek korlátozása az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése alapján csak törvényben lehetséges, önkormányzati rendeletben nem. Az MÖtv. közösségi együttélési rendeletek megalkotására felhatalmazást adó rendelkezéseinek célja pedig az, hogy az önkormányzatok olyan szabályokat alkothatnak, amelyek a helyi közösség zavarmentes együttélését biztosítják olyan területeken, amelyek közösség számára nyitva állnak – közterületek -, a felhatalmazás viszont nem terjed ki a magánterületekre.

Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése alapján „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. A véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével.” Az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdése szerint „Az állam joga védelemben részesíti az otthon nyugalmaét.”.

Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 153. § (1) bekezdés b) pont szerint „A települési önkormányzat a környezet- és település-egészségügyi feladatok körében biztosítja a 73. § (1) bekezdése szerinti külön jogszabályban meghatározott rovarok és rágcsálók irtását”. Az Eütv. 73. § (1) bekezdése szerint „A betegségeket terjesztő vagy egészségügyi szempontból káros, miniszteri rendeletben meghatározott rovarok,

rágcsálók irtásáról, és a madarak távoltartásáról a terület, épület tulajdonosa, illetve kezelője rendszeresen gondoskodik. A terület, illetve épület használói az irtást tűrni kötelesek”.

Mötv. 13. § (1) bekezdés 5. pontja értelmében „A helyi közügyek, valamint a helyben biztosítható közfeladatok körében ellátandó helyi önkormányzati feladatok különösen környezet-egészségügy (köztisztaság, települési környezet tisztaságának biztosítása, rovar- és rágcsálóirtás).” Ennek alapján tehát az **Ör. 5. § (3) bekezdés b) pontjában szabályozott rovar- és rágcsálómentesítés az önkormányzat kötelező feladata.**

A közegészségügyi kockázatkora reflektáló rendelkezések nem kapcsolhatók helyi sajátosságokhoz, nem helyi közügyeket szabályoznak, hanem törvény által már lefedett tárgyköröket. A rovar- és rágcsálóirtási kötelezettség megszegéséről **a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény** (a továbbiakban: Szabs.tv.) **rendelkezik a fertőző betegségek elleni védekezés elmulasztása körében a 239. § (1) bekezdés b) pontjában.** Ennek értelmében „Aki a rágcsáló és rovarirtásra vonatkozó egészségügyi jogszabályt, vagy az ilyen jogszabály alapján kiadott egészségügyi rendelkezést megszegi, szabálysértést követ el”.

Fentiek figyelembe vételével tehát a párhuzamos szabályozás elkerülése érdekében az Ör. 5. § (3) bekezdés b) pontjának rovar- és rágcsálómentesítési szabályozása hatályon kívül helyezendő.

A parlagfű elleni közérdekű védekezés végrehajtásának, valamint az állami, illetve a közérdekű védekezés költségei megállapításának és igénylésének részletes szabályairól szóló 221/2008. (VIII. 30.) Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés b) pontjában a jogalkotó speciális szabályt alkotott az allergia kiváltására alkalmas növényekkel szembeni közérdekű védekezésre: „Az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény (a továbbiakban: Tv.) 17. § (4) bekezdésében előírt parlagfű elleni védekezés elmulasztása esetén belterületen – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a települési (fővárosban kerületi) önkormányzat jegyzője, a Fővárosi Önkormányzat által közvetlenül igazgatott terület tekintetében a fővárosi főjegyző (a továbbiakban: jegyző) rendeli el a közérdekű védekezést.”.

Amennyiben az Ör. a gyommentesítési előírásaival nem csupán környezetesztetikai szempontú magatartásokat kíván szabályozni, hanem a szabályozás közegészségügyi célú, akkor – tekintettel arra, hogy az Ör. az Mötv. 143. § (4) bekezdés d) pontjának felhatalmazásán nyugszik, s mivel az Mötv. nem határozza meg a közösségi együttélés alapvető szabályainak megalkotására vonatkozó felhatalmazás kereteit – az önkormányzat rendeletalkotási szabadsága a gyommentesítés tárgyában viszonylag nagy, mint ahogyan azt a Kúria Köf.5.010/2016/4. számú határozatában is rögzítette.

Fentiek alapján az Ör. idézett rendelkezéseinek hatályon kívül helyezése szükséges.

Az Ör. 5. § (2) bekezdése **a köztisztasággal és a települési szilárd hulladékkal összefüggő tevékenységekről szóló 1/1986. (II. 21.) ÉVM-EüM együttes rendelet** (a továbbiakban: ÉVM-EüM rendelet) egyes rendelkezéseivel párhuzamos szabályozást valósít meg. Az ÉVM-EüM rendelet 6. § (1) bekezdése az alábbi rendelkezést tartalmazza: „Ha a jogszabály eltérően nem rendelkezik, a tulajdonos köteles gondoskodni

- a) az ingatlan előtti járdaszakasz (járda hiányában egy méter széles területsáv, illetőleg ha a járda mellett zóldsáv is van, az úttestig terjedő teljes terület);
- b) a járdaszakasz melletti nyílt árok és ennek műtárgyai, továbbá
- c) tömbtelken a külön tulajdonban álló egyes épületek gyalogos megközelítésére és körüljárására szolgáló terület

tisztán tartásáról, a csapadékvíz zavartalan lefolyását akadályozó anyagok és más hulladékok eltávolításáról.”

Az ÉVM-EüM rendeletben foglaltaktól eltérő szabályozás hiányában az Ör. 5. § (2) bekezdés b) és c) pontjának hatályon kívül helyezése indokolt.

A rendelkezés megfogalmazásához figyelemmel kell lenni a Jszt. 47. §-ában szabályozott nyitó szövegrészre vonatkozó szabályokra.

Az Ör. 5. § (1) bekezdés c) pontjával tartalmában azonos szabályozást tartalmaz az Ör. 5. § (2) bekezdés d) pontja, ezért a rendelkezések felülvizsgálata indokolt a párhuzamos szabályozás elkerülése érdekében.

Az Ör. 5. (3) bekezdése szerint „A több épület elhelyezésére szolgáló beépített vagy beépítetlen építési teleknél az épület körüli járdát vagy az épület körüljárására szolgáló területet és a közterületi járdával összekötő járdaszakaszát, továbbá az ott lakók által használt parkolóhelyeket az épület vagy telek használója vagy használói egyetemlegesen kötelesek tisztán tartani.”

A településrendezési és építési követelmények alapszabályzatáról szóló 280/2024. (IX. 30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: TÉKA) 28. § (1) bekezdése alapján „A közúti közlekedési terület az országos és a helyi közút, a kerékpárút, a gépjármű-várakozóhely (parkoló) – a közterületnek nem minősülő telken megvalósuló kivételével –, a járda és gyalogút (sétány), a köztér, mindezek csomópontja, a csapadékvíz-elvezetési rendszer, az átereszt, a környezetvédelmi építmények, valamint a közúti közlekedés, a közmű és a hírközlés építményei elhelyezésére szolgál.”

A Kkt. 34. § (5) bekezdés első mondata értelmében „a közút tisztántartásáról a közút kezelője gondoskodik”.

A Kkt. 46. § (1) bekezdés a) pontja szerint „A közút kezelőjén a helyi közutak tekintetében 3. § (2) bekezdésében, 7. § (3) bekezdésében, 9/D. § (1) bekezdésében, 12. § (5) bekezdésében, 14. § (1) bekezdés a) pontjában, 15. § (1) bekezdésében, 29. § (4) és (9) bekezdésében, 29/B. § (2) bekezdésének a) pontjában, 33. § (2) bekezdésében, 33/D–35. §-ban, 36. § (1), (3) és (4) bekezdésében, 37. § (2) és (3) bekezdésében, 41. §-ban, 42. § (3) bekezdésében, 42/A. § (1) és (2) bekezdésében, 43. § (1) bekezdésében és a 45. § (1) bekezdésében a helyi önkormányzat képviselő-testületét kell érteni.”

A Kkt. 9/D. § (1) bekezdése értelmében „A járművekkel a közutakon, valamint az állami és helyi önkormányzatok tulajdonában álló közforgalom elől el nem zárt magánutakon, tereken, parkokban és egyéb közterületeken történő várakozás a közutak, valamint az állami és helyi önkormányzatok tulajdonában álló közforgalom elől el nem zárt magánutak, terek, parkok és egyéb közterületek közlekedési célú használatának minősül”. A (2) bekezdés szerint „A helyi közutakon, valamint a helyi önkormányzat tulajdonában álló közforgalom elől el nem zárt magánutakon, tereken, parkokban és egyéb közterületeken járművel történő várakozás biztosítását célzó közszolgáltatást a helyi önkormányzat, vagy a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (a továbbiakban: Mötv.) 16/A. §-a szerinti szolgáltató látja el”.

Utóbbi hivatkozás értelmében a közterületi parkolási közszolgáltatást a helyi önkormányzat, vagy kizárólag e közszolgáltatási feladat ellátására alapított költségvetési szerv, kizárólagos önkormányzati tulajdonban álló, jogi személyiséggel rendelkező gazdasági társaság, vagy e gazdasági társaság 100%-os tulajdonában álló jogi személyiséggel rendelkező gazdasági társaság, önkormányzati társulás (Mötv. IV. fejezet), továbbá közterület-felügyelet végezhet.

A **közterületi** gépjármű-várakozóhelyek tisztántartására vonatkozó szabályok kialakításához TÉKA és a Kkt. fent idézett rendelkezésein túl figyelemmel kell lenni a GKM rendelet Mellékletének 3. pontjára is.

A társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény (a továbbiakban: Társasházi tv.) 13. § (2) bekezdése tartalmazza a közösség szervezeti- és működési szabályzatának tartalmi elemeit, melynek c) pontja a társasházi lakóépület házirendje. A Társasházi tv. 26. § (2) bekezdése értelmében „A közösség a házirendben meghatározza a közös tulajdonban lévő épületrészek, területek és helyiségek használatára vonatkozó részletes szabályokat is”.

A Társasházi tv. 13. § (3) bekezdése alapján „A legfeljebb hatlakásos társasház közössége dönthet arról, hogy szervezetére és működésére az e törvényben meghatározott rendelkezéseket alkalmazza. Ha a közösség ilyen határozatot nem hoz, e törvénynek a szervezeti-működési szabályzatra, a közgyűlésre, a közös képviselőre, illetőleg az intézőbizottságra és a számvizsgáló bizottságra vonatkozó rendelkezései helyett a Ptk. közös tulajdonra vonatkozó szabályait kell alkalmazni.”.

A felhatalmazó rendelkezés alapján az Ör. a közterületen lévő gépjármű-várakozóhelyek tisztántartási feladataira alkothat szabályozást. A „több épület elhelyezésére szolgáló beépített vagy beépítetlen építési telek”, tömbtelek, vagy társasház tulajdonában lévő, közterületnek nem minősülő terület tisztántartási szabályozására – amely egyebekben nem a közösségi együttélésre vonatkozik – az Mötv. 143. § (4) bekezdés d) pontjában foglalt felhatalmazás nem terjed ki.

Állattartásra vonatkozó rendelkezések

Az Ör. 5. § (1) bekezdés e) és f) pontja szerint „A használónak az ingatlan tisztántartásával és karbantartásával kapcsolatos feladatai:

- e) állatok tartásakor a keletkező trágyát kötelező zárt trágyatárolóban tartani,
- f) a nyíltan tárolt trágyát 48 órán belül a földbe be kell forgatni, vagy el kell szállítani”.

Az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény (a továbbiakban: Ávtv.) 49. § (6) bekezdése, mely szerint „Felhatalmazást kap a települési, fővárosban a kerületi önkormányzat képviselő-testülete, illetve a fővárosi önkormányzat által közvetlenül igazgatott terület tekintetében a fővárosi önkormányzat közgyűlése, hogy a kedvtelésből tartott állatok tartásának szabályait rendeletben határozza meg.”

Az Ör. az állatok tartásáról általánosságban rendelkezik, azonban az Ávtv. fent idézett 49. § (6) bekezdése alapján a helyi önkormányzatoknak csak a kedvtelésből tartott állatok tartási szabályainak meghatározására terjed ki a jogalkotói jogköre, így az Ör. 5. § (1) bekezdés e) és f) pontja felhatalmazáson túlterjeszkedő szabályozást tartalmaz.

Az Állategészségügyi Szabályzat kiadásáról szóló 41/1997. (V. 28.) FM rendelet – mint az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény (a továbbiakban: Éltv.) végrehajtására szóló rendelet – 18. számú függelék II. rész 6. pont a) alpontja rendelkezik továbbá a trágyatakarási szabályozásról.

Az Éltv. 56-57. §-ai, valamint 59. §-a határozza meg a vonatkozó, hatóság által alkalmazható jogkövetkezményeket, szankciókat, bírságokat, így azokat illetően **a helyi jogalkotónak szabályozási jogköre nincs.**

Hó- és síkosságmentesítés

Az Ör. 6. § (3) bekezdése értelmében „Hórakást tilos felhalmozni közszolgáltatási műtárgyra, vagy a köré”.

A közszolgáltatási műtárgyakra vonatkozó szabályozás megalkotásához – a fentiekben részletezettekén túl – javasolt figyelembe venni, hogy amennyiben azok magánterületen helyezkednek el, az Mötv. 143. § (4) bekezdés d) pontjának felhatalmazó rendelkezése nem terjed ki.

A közterületek beszenyezésére alkotott rendelkezések

Az Ör. 7. § (5) bekezdése értelmében „a közterületen elhelyezett berendezési és felszerelési tárgyakat, eszközöket, műtárgyakat továbbá játszótereket, játszótéri játék felszereléseit rendeltetésüknek megfelelően kell használni, azok beszenyezése és megrongálása tilos”.

A Szabs. tv. 196. § (1) bekezdés a) pontja értelmében aki a közterületet, a közforgalom céljait szolgáló épületet, vagy a közforgalmú közlekedési eszközt beszenyezi, szabálysértést követ el. A rongálás tényállását a **Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény** (a továbbiakban: Btk.) 371. §-a szabályozza, mely szerint „Aki idegen vagyontárgy megsemmisítésével vagy megrongálásával kárt okoz, rongálást követ el”.

Az Ör. rendelkezését a Szabs. tv. és a Btk. rendelkezéseivel összhangban szükséges megalkotni.

Az Ör. 7. § (6) bekezdése szerint „Zöldterületeket és azok építményeit, berendezéseit és felszereléseit a rendeltetésüknek megfelelő célra és módon, állaguk sérelme nélkül mindenki használhatja”.

A közterület-felügyeletről szóló 1999. évi LXIII. törvény (a továbbiakban: Kftv.) 27. § a) pontja értelmében „e törvény alkalmazása során **közterület**: a közhasználatra szolgáló minden olyan állami vagy önkormányzati tulajdonban álló terület, amelyet **rendeltetésének megfelelően bárki használhat**, ideértve a közterületnek közútként szolgáló és a magánterületnek a közforgalom számára a tulajdonos (használó) által megnyitott és kijelölt részét, továbbá az a magánterület, amelyet azonos feltételekkel bárki használhat”.

A Kúria Önkormányzati Tanácsának a közterület használatával kapcsolatos döntéseinek elvi kiindulópontja, hogy a közterületet „véges közjóságnak” tekintik, amiből a helyi önkormányzat közhatalomként való eljárása következik. A **Kúria Önkormányzati Tanácsának Köf.5.026/2025/4. számú határozata** kiemeli, hogy „[21] Mind a Kúria Önkormányzati Tanácsának joggyakorlata (Köf.5030/2017/3., Köf.5033/2017/4., Köf.5031/2019/5., Köf.5010/2021/4. számú határozatok), mind az 1/2022. jogegységi határozat alapján kiemelhető, hogy a közterület, mint „véges közjóság” rendelkezésre állásának biztosításában a kormánynak különböző szinteken van szerepe. **A közterület-használat bárki számára történő hozzáférhetőségének biztosítása helyi szinten az Mötv. 13. § (1) bekezdésének 2. pontjában adott feladatellátási felhatalmazással összefüggésben a települési önkormányzat feladata.** Azaz a közterülettel kapcsolatos használati viszonyok egyik alanya mindig az állam, illetve annak nevében eljáró közigazgatási szerv, beleértve ebbe a helyi önkormányzatot is.

[22] **A közterületet rendeltetésszerűen, főszabályként bárki, ellenérték nélkül használhatja. A – jogszerű, mégis – rendeltetéstől eltérő használat (a közterület tartós egyéni igénybevétele) csak szabályozott módon történhet.** A közterület végessége okán a többlet-, vagy meghatározott keretek között kizárólagos jogosultság gyakorlása fizetési kötelezettséggel járhat (Köf.5033/2017/4.). Ugyanakkor a közterület-használati

jogviszonyban az önkormányzat nem magántulajdonosi minőségében jelenik meg, hanem mint a köztulajdonnal való rendelkezésre törvényi felhatalmazással bíró jogalany. Az önkormányzat, mint tulajdonos helyzete azért is sajátos, mert nemcsak szerződő félként vesz részt a jogviszonyban, hanem mint szabályozója is az önmagát érintő jogviszonynak, amelyben a helyi közhatalom az Alaptörvény 32. cikk (1) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján eredeti jogalkotói jogkörében alkot normatív aktust (önkormányzati rendeletet).

[23] A Köf.5033/2017/4. számú határozat alapján kimunkált gyakorlat szerint a közterület használatával kapcsolatos jogviszony közjogi jogviszony, ugyanakkor komplex is, ahol a közjogi és a magánjogi viszonyok olykor egymáshoz kapcsolódhatnak. **A rendeleti szabályozásnak ugyanis nem egyetlen célja a kizárólagos használat feltételeinek rögzítése.** A jogforrás rendeltetése elsősorban az egyéni közterület-használók számára a közjószág élvezete zavartalanságának a biztosítása, különös tekintettel arra, hogy „zsúfoltság”, azaz túlhasználat viszonyai közepette kell fenntartani a hozzáférés jogát, figyelemmel a bárki által való igénybevételre.”

A közterületet ugyan bárki szabadon használhatja, azonban a tartós egyéni igénybevétel csak szabályozott módon, határok között történhet. A helyi szabályozás elsősorban a közösségi érdeket védi, mindenki használati esélyének lehetőség szerint egyenlő biztosítása érdekében. Ehhez képest kerülhet sor, például kereskedelmi célból, bizonyos kizárólagos igénybevételt lehetővé tevő jog gyakorlására, vagyis a közterület időleges vagy rendszeres módon megengedett elfoglalására.¹

Az Ör. 7. § (8) bekezdése szerint „Ha a jármű üzemeltetése során a közút, a közterület beszennyeződik, a jármű üzemeltetője köteles a szennyeződés eltávolításáról azonnal gondoskodni.”

A közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 63. § (1) bekezdése alapján „Aki a közutat vagy a közúti jelzést megrongálta, beszennyezte vagy a közútra a közlekedés biztonságát, zavartalanságát hátrányosan befolyásoló tárgyat juttatott, köteles a keletkező veszély elhárításáról gondoskodni, illetőleg ameddig az nem lehetséges, a veszélyről a közlekedés többi résztvevőjét tájékoztatni.”

A KRESZ kötelezettként magát az elkövetőt jelöli meg, amely rendelkezéshez képest az Ör. ellentétes szabályozást tartalmaz.

Az Ör. 7. § (9) bekezdése arról rendelkezik, hogy az „ebek és más háziállatok közterületi egészségügyi sétáltatásakor az állat ürülékét össze kell szedni”.

A Szabs. tv. 196. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt rendelkezés értelmében köztisztasági szabálysértést követ el az, aki a felügyelete alatt lévő állat által a közterületen, a közforgalom céljait szolgáló épületben, vagy a közforgalmú közlekedési eszközön okozott szennyezés megszüntetéséről nem gondoskodik.

A Szabs. tv.-ben foglalt szabályozás miatt az Ör. vonatkozó rendelkezésének hatályon kívül helyezése indokolt.

A járművek tárolásának szabályozása

Az Ör. 9. alcíme az alábbi rendelkezéseket tartalmazza:

„(1) A város közigazgatási területén lévő közutakon, közterületeken és közterületi várakozóhelyeken tilos a teher-, személy- és áruszállításra szolgáló járművek, valamint a mezőgazdasági vontatók, munkagépek, pótkocsik, lassú járművek, továbbá járműszerelvények 24 órát meghaladó tárolása.

¹ Köf.5033/2017/4. határozat [18], [22] és [39] pont

- (2) Az (1) bekezdésben megjelölt járművek – a személygépkocsit kivéve – csak
- a) saját telephelyen,
 - b) bértárolásra kijelölt telephelyen,
 - c) méretei alapján alkalmas építési telken tárolhatóak.”

A tehergépjármű fogalmát a Kkt. 47. § 36. pontja határozza meg: „a tehergépkocsi, a vontató, a lassú jármű, valamint a tehergépkocsiból, vontatóból vagy lassú járműből és pótkocsiból (félpótkocsiból) álló járműszerelvény”. A 48. § (5d) bekezdése értelmében „felhatalmazást kap a helyi önkormányzat képviselő-testülete – a fővárosban a fővárosi közgyűlés –, hogy rendeletben állapítsa meg a megengedett legnagyobb össztömeget meghaladó tehergépkocsi, vontató, mezőgazdasági vontató és lassú jármű esetében a korlátozott forgalmú övezetbe történő behajtási hozzájárulás kiadása érdekében a behajtási hozzájárulás regisztrációs díjait és a behajtási díjakat, megfizetésük módját, a díjmentességre jogosultak körét, valamint a díjkedvezményeket”.

A hatósági jelzéssel nem rendelkező járművek tárolására a **közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet** (a továbbiakban: KRESZ) 59. § (3) bekezdése tartalmaz szabályozást. Eszerint „azt a hatósági jelzéssel nem rendelkező járművet, amely a közúti forgalomban csak ilyen jelzéssel vehet részt, főútvonalon tilos, mellékútvonalon – közterület-használati engedély nélkül – legfeljebb 10 napig szabad tárolni. Az úton e rendelkezések megszegésével tárolt járművet a rendőrség, a közterület felügyelet, a közút kezelője – a tulajdonos költségére – eltávolíthatja.”.

Amennyiben a település rendelkezik közterület-felügyelettel, úgy a közúti forgalom biztonságát vagy a közbiztonságot veszélyeztető, közterületen szabálytalanul elhelyezett jármű eltávolítására a **közterület-felügyeletről szóló 1999. évi LXIII. törvény** (a továbbiakban: Kftv.) 20. § (1) bekezdése adja meg a felhatalmazást.

A **díj ellenében végzett közúti árutovábbítási, a saját számlás áruszállítási, valamint az autóbusszal díj ellenében végzett személyszállítási és a saját számlás személyszállítási tevékenységről, továbbá az ezekkel összefüggő jogszabályok módosításáról szóló 261/2011. (XII. 7.) Korm. rendelet** 2. § (1) bekezdés 9. pontja határozza meg a hatálya alá tartozó járművek tárolásának szabályait: „jármű tárolása: a tehergépjármű és az autóbusz (a továbbiakban együtt: jármű) elhelyezése az e célból kijelölt helyen arra az időszakra, amely alatt a járművel az 1. § (1) bekezdés aa)–ac) pontjaiban meghatározott tevékenységet nem végzik, kivéve az e tevékenységek folytatása között a belföldi székhelyű üzemben tartó esetén 7 órát, külföldi székhelyű üzemben tartó esetén 24 órát meg nem haladó időtartamú várakozást”.

A **közúti közlekedési szolgáltatásokról és a közúti járművek üzemben tartásáról szóló 89/1988. (XII. 20.) MT rendelet** (a továbbiakban: MT rendelet) 7. § (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy **közúti közlekedési szolgáltatáshoz használt jármű** – a (3) és (4) bekezdésben foglalt esetet kivéve – **közúton vagy más közterületen nem tárolható**.

Az MT. rendelet 7. § (3) bekezdése értelmében *ha az üzemben tartó a közúti közlekedési szolgáltatást legfeljebb 3500 kg legnagyobb megengedett össztömegű gépkocsival végzi, e járművet a közúton vagy más közterületen is tárolhatja*. Az MT rendelet 7. § (4) bekezdése szerint a közút kezelője kivételesen indokolt esetben – olyan helyen, ahol a jármű a közúti forgalmat nem zavarja – hozzájárulhat a közúti közlekedési szolgáltatáshoz használt bármely jármű (járműszerelvény) közúton való tárolásához. Más közterületen az ilyen jármű tárolásához közterülethasználati engedély szükséges.

Fenti rendelkezések értelmében tehát a közúton vagy más közterületen történő gépjármű-tárolás tilalma csak bizonyos járműkörüre vonatkozik: a közúti közlekedési szolgáltatáshoz használt járműre, ha a 3500 kg-os legnagyobb megengedett össztömeget meghaladja. Az MT. rendelet hatályára [MT. rendelet 1. § (1)-(2) bekezdés] tekintettel a fogalom szerint ebbe a körbe tartozik a járművel üzletszerűen, díj ellenében, vagyis gazdasági tevékenységként végzett személy- és áruszállítás.

Az Ör. 9. § (1)-(2) bekezdésében foglaltak összehangolása szükséges a fent idézett magasabb szintű jogszabályi rendelkezésekkel a Jat. 3. §-ában meghatározott párhuzamos szabályozás elkerülése érdekében.

Figyelemmel arra, hogy az Ör. Jat. 22. § szerinti felülvizsgálatának elvégzése a jegyző feladata, ezért a szakmai segítségnyújtást Önnek címeztük.

Kérem Tisztelt Jegyző Asszonyt, hogy **2026. augusztus 14. napjáig** szíveskedjen tájékoztatni arról, hogy a szakmai segítségnyújtásban foglaltakkal egyetért-e.

A Képviselő-testületnek legkésőbb **2026. október 31. napjáig** gondoskodnia kell az új Ör. megalkotásáról.

Tájékoztatom, hogy a szakmai segítségnyújtás megküldésére a helyi önkormányzatok törvényességi felügyeletének részletes szabályairól szóló 119/2012. (VI. 26.) Korm. rendelet 5. § (1) bekezdése alapján kizárólag elektronikus úton az NJT-TFÍK rendszeren keresztül kerül sor. Kérem, hogy a válaszlevelét is e rendszeren szíveskedjék megküldeni.

Kecskemét, *időbélyegző szerint*

Tisztelettel:

*A főispán helyett eljáró
főigazgató helyett eljáró
Dr. Havassy Sándor igazgató
nevében és megbízásából*

Humné Csaplár Anikó
osztályvezetői feladatokat ellátó
vezető-hivatalifőtanácsos

A dokumentum elektronikusan hitelesített.
2026.07.28 12:57:29
Bács-Kiskun Vármegyei Kormányhivatal
Kiadmányozta: Humné Csaplár Anikó Zsuzsanna

A dokumentum elektronikusan hitelesített.
2026.07.28 13:27:54
Bács-Kiskun Vármegyei Kormányhivatal
Kiadmányozta: TFIK TFIK